

تحلیل جامعه شناختی زبان

مخفي در بین دختران*

شیدا اعتضادی **

فاطمه سادات علمدار ***

چکیده

در برخی شرایط، ارتباط کلامی در جامعه، تحت تأثیر ناهنجاری‌های اجتماعی، مقوله جدیدی به نام زبان مخفی (آرگو) را به وجود می‌آورد. بررسی این لغات، حوزه‌های معنایی تابو و مقدس کاربران را مشخص می‌سازد. استفاده جوانان از این واژگان و نفوذ آن به عنوان خردۀ فرهنگ جوانان، ارتباط کلامی خاصی را در بین آنها ایجاد می‌نماید که نیازمند بررسی‌های علمی است. بدین لحاظ با بهره‌گیری از مطالعه استادی، علل، عوامل و چگونگی نفوذ و گسترش زبان مخفی در بین جوانان و تأثیر جنبت در این خصوصی و نحوه ورود آن به خردۀ فرهنگ دختران جوان بررسی گردد. تابع این مطالعه نشان می‌دهد که جوانان و از جمله دختران، جهت پنهان نگهداشتن افکار و عقاید خود و همچنین به دلیل قبیح استفاده صریح از برخی لغات در حارچوب هنجارها، آداب و رسوم و فضای جامعه، به سوی استفاده از زبان مخفی کراپیش پیدا می‌کنند. گروه‌های دوستان و مخالف دوستانه، پیامک، وبلگ و ... محمل اشاعه این واژگان می‌باشد. با افزایش این لغات و کاربرد آنها، احتمال ایجاد آثارشیسم زبانی به زبان فارسی دور از انتظار نخواهد بود. پیشگیری از این وضعیت از طریق طرح پسامدی از اصطلاحات و نقد عالمانه وضعیت کنونی، میسر خواهد شد.

کلید واژه

زبان مخفی، دختران، آرگو، تابوی زبانی، جنبت، جامعه‌شناسی زبان، خردۀ فرهنگ جوانان

* - تاریخ دریافت: ۱۷/۰۵/۲۰۱۶ تاریخ تصویب بهای: ۸۷/۹/۱۰

** - دانشجوی دکتری ریاضیاتی Sheda 1350@yahoo.com

*** - دانشجوی کارشناسی ارشد حامعه‌شناسی f.s.alamdar@gmail.com

۱) مقدمه

زبانی که افراد بشر در سرتاسر جهان بکار می‌برند، اعم از اینکه آن زبان انگلیسی یا فارسی یا عربی یا هر زبان دیگری باشد، نظامی بسیار پیچیده و شگفت‌انگیز است. در واقع زبان یکی از پیچیده‌ترین نظام‌هایی است که انسان با آن سروکار دارد. کافی است به این نکته توجه کنیم که تا آنجا که از نوشه‌های تاریخی برمند آید، لابلای ۲۵ قرن است که بشر به ساخت این نظام توجه کرده و برای ساختن قواعد آن تلاش نموده است، ولی به رغم این همه تلاش، امروزه هیچ زبانی نیست که به معنی فنی زیان‌شناسی، برای آن دستور کاملی تدوین شده باشد و این نیست مگر به خاطر پیچیده بودن نظام زبان. زبان هم مثل بسیاری از پدیده‌های دیگر، امری اجتماعی است. کودک با دانش زبانی ذاتی خود در هر اجتماعی که به دنیا بیاید و در آن بزرگ شود، زبان همان اجتماع را فرامی‌گیرد و به کار می‌برد (باطنی، ۱۳۶۷: ص ۵۰).

تأثیر جنبه اجتماعی زبان آنقدر روشن است که حتی برخی نظریه‌هایی که در مورد منشأ زبان انسان وجود دارد، تکامل زبان انسان را در بافتی اجتماعی ممکن می‌داند (یول، ۱۳۷۳: ص ۱۴).

یکی از اصیل‌ترین و قدیمی‌ترین نوع ارتباط انسانها در طول تاریخ و در پهنه جغرافیا، ارتباط کلامی است. در این نوع ارتباط، «نماد» در قالب کلمات و گفتار عمل می‌نماید. نماد محمل معنایی و اثر قابل تجزیه‌ای می‌باشد که پیام‌ها و امور ذهنی را از فرستنده پیام به گیرنده آن متصل می‌کند، خواه این ارتباط بدون واسطه یا وسیله باشد، مثل ارتباط مستقیم و شخصی یا چهره به چهره و خواه توسط وسیله‌ای مانند تلفن، تلویزیون، اینترنت و... برقرار گردد (رک، اکرامی، ۱۳۸۴:).

نکته قابل توجه در ارتباط کلامی این است که ارتباط کلامی و گفتاری همیشه با

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

شماره ۱۳/ چهارم / زن و اجتماع / سال ۱۴

نوعی از نمادهای ارتباط غیرکلامی مانند لبخندزدن، نگاه کردن، اخم کردن، سرتکان دادن، تأیید و تکذیب با سر و دست و... همراه است که باعث تعمیق تأثیر این نوع ارتباط می‌گردد.

هر جامعه‌ای دارای زبان معیاری است که گونه رسمی زبان آن جامعه بوده و از گونه‌های دیگر معتبرتر و با منزلت‌تر است (مشیری، ۱۳۷۳: ص ۱۲۷). معمولاً، زبان معیار در جامعه، توسط حوزه «فرهنگ رسمی» مورد حمایت و تبلیغ قرار می‌گیرد؛ بدین معنا که واژگان آن توسط رسانه‌های جمعی مکرراً به کار برده شده و در محافل رسمی مورد استفاده قرار می‌گیرند؛ تا جایی که حتی تغییر در یک واژه نیز توسط بخشنامه امکان‌پذیر است. به عنوان مثال، فرهنگستان ادب فارسی در سال‌های اخیر، مسئولیت ابداع مترادف فارسی برای برخی از لغات پر کاربرد غیر فارسی را برعهده داشته است که از طریق رسانه‌های جمعی و بعض‌اً اجبار به مرور در جامعه مصطلح شدند.

افراد در گروه‌های اجتماعی تابع هنجارهای گروهی هستند و تا آنجا که هنجارهای مذکور آنها را مجاز کند، زبان جامعه‌ایی را که گروه آنها به آن تعلق دارد تغییر می‌دهند (سماان، ۱۳۸۲: ص ۵). کاربران این زبان‌ها بر حسب مقولاتی نظری طبقه اجتماعی، گروه نژادی، بافت اجتماعی، کنش متقابل اجتماعی، جنسیت و.... از واژگانی متفاوت‌تر از زبان معیار استفاده می‌کنند؛ به بیان دیگر، این تغییرات محدود و دارای حدود و ثوری است. از این‌رو، گونه‌های اجتماعی زبان تغییری در دانش کلی زبان جامعه به وجود نمی‌آورند و دانش زبانی گویشوران زبان هر جامعه با وجود گونه‌های متفاوت، یکسان باقی می‌ماند (همان).

نکته حائز اهمیت آنکه این واژگان متفاوت، در جریان داد و ستد عناصر

فرهنگی در جامعه، به مرور و در طی روندی بسیار آرام و تدریجی، وارد حوزه فرهنگ عمومی شده و از چارچوب موقعيتی خود (طبقه اجتماعی، گروه نژادی، جنسیت و ...) خارج می‌شوند. کاربران جدید این واژگان در اغلب موقع زمینه پیدایش اولیه آنها را نمی‌دانند، ولی استفاده مکرر ایشان از این واژگان سبب می‌شود که رفته رفته زبانی ابداع شود که فهم آن برای عموم مردم دشوار بوده و به عبارتی «زبان مخفی» می‌باشد.

تحول در زبان و بوجود آمدن زبان مخفی و موضوع دختران جوان از موضوعات جامعه معاصر ما هستند. زبان فارسی از ستون‌های هویت فرهنگی ایرانیان است. این زبان تحت تأثیر عواملی مانند صنعتی شدن، توسعه شهرنشینی، گسترش رسانه‌ها، دسترسی اطلاعاتی، تحولات اقتصادی و اجتماعی، جهانی شدن و ارتباطات و مبادلات اطلاعاتی ایران و جهان، گسترش آموزش و آموزش عالی و توسعه زبان‌های دیگر و آمیخته شدن آن با زبان فارسی، دستخوش تغییرات گوناگونی شده است. با توجه به این نکته، زبان، بستر و در عین حال حامل ارزش‌ها و باورهای معنایی بنیادین هر ملتی است. بعد دیگر اهمیت موضوع به مقوله دختران جوان مرتبه می‌شود. بررسی زبان مخفی در بین دختران جوان، پی‌بردن به زیست جهان فرهنگی دختران ایرانی است و از این راه می‌توان لایه‌های پنهان و عمیق فرهنگ و شیوه فهم و ادراک آنها از محیط خودشان و دیگران را دریافت. اگر این واقعیت آشکار را در نظر داشته باشیم که ایران از نظر جمعیتی دارای ساختار جمعیتی جوان است و مسئله دختران از مسائل عمدۀ فرهنگی جامعه معاصر است، در این صورت می‌توان به اهمیت مطالعاتی از نوع جامعه‌شناسی زبان مخفی در بین قشر مؤنث و جوان جامعه پی‌برد.

۲) تعاریف

۱-۱) تابوی زبانی

لفظ تابو از یک زبان «پولینزیایی»^۱ به نام «تونگان»^۲ گرفته شده است. تابو در مفهوم عام به کلیه رفتارهای اجتماعی منوع اطلاق می‌شود و این ممنوعیت براساس نگرش فرهنگی- اجتماعی جامعه نسبت به رفتارهای خاص می‌باشد. هر جامعه‌ای معیارهایی برای ارزش نهادن یا ضد ارزش تلقی کردن برخی از رفتارها دارد که ممکن است با معیارهای جوامع دیگر متفاوت باشد. جامعه ما نیز از این قاعده مستثنی نیست و اصول اخلاقی حاکم برآن، ممنوعیت‌هایی را در رفتارها و گفتارهای اجتماعی قائل می‌شود و نقض این ممنوعیت‌ها در انتظار اکثربت مردم بار منفی ویژه‌ای دربردارد. این ممنوعیت‌ها به نوعی تابوی اجتماعی قلمداد می‌شوند. تابوی زبانی در واقع یکی از انواع تابوی اجتماعی است که به ممنوعیت‌ها در رفتار زبانی اطلاق می‌گردد. مطالعات انجام شده حاکی از آن است که تا به حال دو نوع تابوی زبانی در میان زبان‌ها مشاهده شده است: تابوی افراطی و تابوی غیرافراطی. منظور از تابوی افراطی - که بسامد وقوع آن در زبان‌ها کم و اندک می‌باشد - حالتی است که در آن کل یک زبان تابو می‌شود و در واقع کاربرد آن زبان به خصوص، به موقعیت‌های خاص محدود می‌گردد. به عنوان مثال، «زبان دایربال»^۳ دارای دو واژگان جداگانه است که زبان عادی و زبان مادرشوهر، نامیده می‌شوند. زبان عادی در کلیه ارتباطات روزانه جز در مواردی که شخص با مادرشوهر یا مادرزن خود یا درباره او سخن می‌گوید به کار گرفته می‌شود. زبان عادی و زبان مادرشوهر از لحاظ ساخت دستوری یکسان هستند، اما از نظر واژگانی با یکدیگر متفاوتند: به

1. Polynesian

2 Tongan

3 Dyirbal

فصلنامه شورای فرهنگی اجتماعی زنان

این معنا که در زبان مادرشوهر، بیشتر از لغات تابو استفاده می‌شود (آرلاتو، ۱۳۷۳: ص ۲۷۲). به این زبان‌ها که در آنها از تأثیرات واژه‌های تابو استفاده می‌شود، «زبان اجتنابی»^۱ نیز گفته می‌شود (Crystal, 1987: p 42).

منظور از تابوی غیرافراتی یا تابوی پرسامد، حالتی است که در آن بخشی از یک زبان تابو می‌شود؛ مانند آروغ زدن در زبان فارسی. زمانی که میزان تابو شدگی واژه‌اندک بوده و در برخی موقعیت‌های غیررسمی به کار برده شود به آن «تابوی ناقص»^۲ می‌گویند.

در برخی مواقع نیز در جامعه به برخی از واژه‌های که اصولاً از نظر همگان تابو نیستند، بار تابوی داده می‌شود که این فرآیند را اصطلاحاً تابوسازی می‌نامند. در این حالت، واژه‌های تابو شده به صورت رمز در میان قشری از افراد جامعه (عموماً جوانان) مصطلح می‌شود و دیگر افراد به دشواری درجه تابوشدن آنها را درمی‌یابند. به این روند که باعث می‌شود یک واژه به تدریج بار معنایی منفی القاء کند، تابو شدگی ناقص خاص گفته می‌شود؛ چرا که مختص جوانان کم سن است که هنوز معانی لغات را به خوبی درک نکرده و به خاطر هنجار سیزی از تابوی ناقص خاص استفاده می‌نمایند. این افراد به معانی تابوی جدیدی که درست شده است آگاهی دارند و به تدریج آن را در جامعه اشاعه می‌دهند؛ مانند لفظ «دو دره کردن» که به معنای دزدی و کش رفتن است.

البته در بسیاری از موارد به جای واژه تابو از الفاظی چون «چیزه» یا «فلان» بهره گرفته می‌شود و بعضی نیز می‌کوشند با جملاتی نظیر «نمی‌دانم چطور بگم» یا «آخه نمی‌شیوه گفت» و نظایر آن، معنی مورد نظر را الفا کنند. این مسئله در بین جوانان

1 Avoidance Language

2. Partial Taboo

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

تحصیل کرده دختر، بسیار چشمگیرتر از پسران تحصیل کرده، مشاهده می شود (Ibid.). در مواردی نیز واژه مورد نظر چنان بار معنایی منفی می باشد که استفاده از آن، صرف نظر از هر بافت و موقعیتی، غیر مذکوبانه و گاه توهین آمیز می نماید که به این حالت «تابوشگی کامل»^۱ گفته می شود؛ الفاظ ریکیکی که در مقام ناسزا به کار برده می شوند از این مقوله می باشند (Lehmann, 1992. P 260).

۲-۲) زبان مخفی^۲

زبان مخفی یکی از گونه های اجتماعی زبان است که دارای سابقه ای با ویژگی های خاص خود می باشد. نخستین مدارکی که از این گونه زبان به دست آمده مربوط به سارقان و راهنمندان بوده و از زندان رواج یافته است. این جماعت که خلاف قانون رفتار می کرده اند، برای ارتباط با یکدیگر به زبانی نیاز داشتند که اسرارشان را پوشیده نگه دارد. الفاظی نظیر beaumont, barbane, borsueil, beavoir که از متون فرانسوی قرن چهاردهم میلادی به جا مانده است، در زبان فرانسوی رایج آن زمان وجود نداشت، ولی توسط این افراد با معنای مورد نظرشان استفاده می گردید. این گونه زبان احتمالاً همیشه در کنار زبان معیار بسیاری از جوامع، جهت مخفی کردن اسرار و پوشاندن افکار وجود داشته است (رسانی، ۱۳۸۲). برخی از تعاریفی که از زبان مخفی وجود دارد عبارتند از:

الف) زبانی که فقط طبقه خاصی به خصوصی دارد به کار می کنند و آن را

می فهمند (cf. Longman, 1981)

ب) مجموعه لغات و عباراتی که گروهی خاص آن را به کار می برند و فهمش

برای دیگران مشکل است (cf. oxford advanced learner's dictionary, 1996)

ج) واژگان خاص برخی گروههای اجتماعی یا صاحبان حرف

(cf.petit Larousse illustre, 1986)

در این مقاله، مقصود ما از زبان مخفی با تعریف دوم همخوانی دارد. در این معنا، زبان مخفی از مجموعه لغاتی تشکیل شده که یا صرفاً ابداعی بوده و هیچ پیشینه طبقاتی، نژادی، دینی و ... ندارند؛ که در این حالت مبدع این لغات گمنام بوده و برای کاربران هیچ اهمیتی ندارد، یا لغت مزبور، در جریان مراودات فرهنگی با افراد جوامع دیگر، طبقات مختلف اجتماعی در یک جامعه و از نظر کاربران جالب آمده و طی استفاده‌های مکرر افراد و به مرور زمان از بار معنایی اولیه خود تهی گشته و معنا یا معانی جدیدی یافته است.

نکته حائز اهمیت آنکه علی‌رغم مخفی بودن بار معنایی لغات مزبور برای عموم، لزوماً این لغات دارای بار معنایی منفی نمی‌باشند و حتی در موقعی دارای متراکفات معمول با ارزشمند در زبان معیار نیز هستند. به عنوان مثال، «نور بالا زدن» به معنای بسیار مذهبی بودن و رعایت مستحبات است که موجب نورانی شدن فرد می‌شود یا «تبیح دستم» به معنای اظهار ارادت مخلصانه می‌باشد. در برخی مواقع نیز لغات ابداعی در زبان مخفی بیانگر تحولات ایجاد شده در حوزه اقتصاد، سیاست، فرهنگ و مسائل اجتماعی می‌باشد، به عنوان مثال، «پژو حسرتی» که به ماشین «آردی» (RDI) گفته می‌شود، برخاسته از تحولات صنعتی نه چندان مناسب در حوزه خودروسازی ایران و گرایش مردم به تفاخر و می‌باشد که تمایل دارند ماشین پیکانی را که ظاهری شبیه پژو دارد بخرند (اکرnam، ۱۳۸۴: ص ۳۰۳).

البته این لغات در حوزه‌های معنایی مربوط به مواد مخدر، مشروبات الکلی، مسائل جنسی و امنیتی کاربرد بیشتری دارند. با توجه به این که اغلب کاربران زبان

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

شماره ۱۴ / پژوهش / زبان / ادبیات

مخفي جوانان هستند، می‌توان چرايی از ديداد اين لغات را در حوزه‌های معنائي فوق با محدوديت‌های موجود در فرهنگ رسمي جامعه مورد بررسی قرار داد. نه تنها در جامعه ايران، بلکه در اغلب جوامع دنيا، سخن گفتن صريح از حوزه‌های فوق، تابع محسوب می‌شود. تا همين اواخر در انگلستان، قوانين شديد مربوط به برخني و اژدها از حمايت و ضمانت قانوني و اجتماعي برخوردار بود. در گذشته‌اي نه چندان دور، چاپ و اژدهاي نظير «جماع کردن» احياناً موجب پيگرد قانوني و حتی حبس می‌گردید و هنوز هم در مطبوعات چندان به کار نمي‌رود (ترادگل، ۱۳۷۶: ص. ۳۹). از طرف ديگر، جوانان به دليل افتراضات سنی خود و درگيری با مسائل و بحران‌های فكري و رفتاري خاص اين دوران، اغلب با حوزه‌های فوق درگيری عيني و ذهنی دارند؛ ولیکن بيان افکار و اعتقادات در اين حوزه‌ها با الفاظ رايح در زيان معيار ممکن نیست و همين امر موجبات ابداع الفاظ جديدي را فراهم می‌آورد که در حوزه فرهنگ عمومي و به طرق غير رسمي رواج می‌يابند.

(۳) پيشينه علمي

مسئله زبان و جنسیت و مطالعات و تحقیقات پرامون آن را می‌توان از مسائل نو و مورد توجه بسیاری از جامعه‌شناسان زبان دانست؛ چرا که مسئله جنسیت و ارتباط آن با زبان، به عنوان عاملى مهم، به ویژه در راستاي طرح حقوق زنان و ريشه‌يابي مشکلات ارتباطي زن و مرد، علاقمندان خاص خود را دارد. از اولين جامعه‌شناسان زبان که در مورد رفتارهای کلامي زنان تحقیقاتی را انجام داده است، «لينت هيرشمان»¹ است. وي پژوهش خود را به صورت مقاله،

1 Lynette Hirschman

بررسی / تئوری / مطالعه / ایندیکاتور

در مکالمات، نسبت به مردان متفاوتند (cf.Hirschman,1994)

رایین لیکاف که بسیاری از افراد مطالعات وی را به عنوان مهمترین قدم در نظریه پردازی‌های این حوزه می‌دانند، علاوه بر جستجوی عوامل زبانی متفاوت در گفتار افراد جوان دو جنس، سعی در یافتن ریشه‌های این تفاوت نیز داشته است. به اعتقاد وی، استفاده متفاوت دختران جوان از زبان‌های حاشیه‌ای مانند زبان مخفی، منجر به بوجود آمدن «گونه زبان زنان»^۵ شده است (cf.Lakoff,1973) مطالعات «فشنمن»^۶ به نقش شخصیت اجتماعی دختران و تأثیر آن در شیوه مکالمه اشاره می‌کند و سعی دارد که از طریق داده‌هایی، احساس نامنی دختران در اجتماع را توضیح دهد. وی شیوه گفتاری دختران، یعنی پرسش و کاربرد "You know" را در بین ایشان مورد بررسی قرار داده و نتیجه گرفت که دختران جوان به علت احساس عدم قدرت از نوعی شیوه گفتاری استفاده می‌کنند تا به وسیله آن، خود را پرقدرت تر و مطرح تر در جامعه نشان دهند. این شیوه گفتاری، همان «آرگو» یا «زبان مخفی» می‌باشد که باعث شده است دختران گروه کاربر، به وسیله استفاده از این لغات، خود

1. Linguistic Society of America (LSA)

2. R. Lakoff

3. Language & Woman's Place

4. Language in Society

5. Woman's Language

6. P. Fishman

۱۲۸۰ جلد اول
۱۳۷۶ تاریخ زبان
۱۳۷۶ مطالعه زنان

را از جامعه ضعیف زنانه متمايز و به جامعه پر خاشگر پسرانه نزدیک نمایند.
کاربرد زبان مخفی توسط دختران با رویکردی کاربردی تر تو سط «دبورا تانن»،
جامعه شناس زبان، انجام شده است. وی علاوه بر تنوع بخشیدن به مطالعات، سعی کرده
است که نتایج این مطالعات را در عرصه ارتباطات خانوادگی و محیط خانرواده و مدرسه
بعکار گیرد. وی در نهایت بیان می کند که تفاوت در گفتار دختران و پسران و استفاده ایشان
از زبان مخفی نتیجه تعلق آنها به حوزه های فرهنگی متفاوت است (رد، تانن، ۱۳۷۶).

«الیزابت گوردن»^۱ با مطالعه بر روی مسئله استفاده از «گونه معتبر گفتار»^۲
توسط دختران، برخلاف دیگر زیانشناسان که استفاده از گونه معتبر را توسط
دختران واکنشی در برابر پایگاه ضعیف و نامن اجتماعی آنها می دانند، معتقد است
دختران با استفاده از زبان مخفی رفتار خاصی را در پیش می گیرند: نه به خاطر آنکه
در گروه سنی خود بهتر و پرقدرت تر از آنچه هستند به نظر آیند، بلکه به این خاطر
که می خواهند از دید منفی عموم در امان باشند. «رات شری»^۳ در فصل اول کتاب
خود با عنوان "studing woman's writings"^۴ به بررسی تفاوت های گفتاری بین
زنان و مردان می پردازد. وی معتقد است زنان و دختران بیش از پسران و مردان
از ادبیات استفاده می کنند، ولی ادبیات مكتوب آنان با ادبیات گفتاری ایشان یکی
نیست و هر چه تحصیلات، سن و طبقه اجتماعی و میزان وابستگی های فرهنگی و
دينی بیشتر شود، این فاصله کمتر می گردد (حسن آبادی، ۱۳۷۹: ص ۱۵۲).

به تازگی در گروه زیانشناسان در ایران نیز تحقیقاتی مشابه در رابطه با جوانان و
نوع گوشش و رفتار کلامی آنان انجام گرفته است که به تبع، بخشی از آن به دختران
جوان و زنان اشاره دارد.

1 D Tannen

2 E Gorden

3 Prestigious speech

4 Ruth sherry

شماره ۲۱ / پیاپی ۲۸

تاریخ

ازدحام

شماره

۲۱

مهدی سمانی در کتاب «فرهنگ لغات مخفی» اصطلاحات و واژگان مخفی بین دانشآموزان دختر و پسر چند دبیرستان تهران را جمع آوری نموده و حوزه مترادف‌ها و معنایی آنها را مشخص کرده است. کتاب دیگری که از نظر محتوای و زمانی به این مقاله نزدیک است، کتاب «مردم‌شناسی اصطلاحات خودمانی» اثر محمود اکرامی است. وی نیز با بهره‌گیری از روش تحقیقات میدانی در بین دختران و پسران ۱۸ تا ۲۸ ساله شهر مشهد این پژوهش را انجام داده که به نوبه خود درخور توجه است.

(۴) زبان مخفی از دیدگاه جامعه‌شناسی

زبان‌شناسی اجتماعی رشته‌ای از زبان‌شناسی است که با زبان به عنوان پدیده‌ای فرهنگی و اجتماعی سروکار دارد. زبان‌شناسی اجتماعی در زمینه زبان و جامعه به پژوهش سی‌پرداز و با علوم اجتماعی به ویژه روان‌شناسی اجتماعی^۱، مردم‌شناسی^۲، جغرافیای انسانی^۳ و جامعه‌شناسی^۴ ارتباط نزدیک دارد (ترادگیل، ۱۳۷۶: ص ۴۲).
جامعه‌شناسی زبان یکی از شاخمهای مهم زبان‌شناسی جدید است که در آن، زبان به عنوان یک نهاد اجتماعی و مهمترین ابزار برقراری ارتباط در جامعه مورد مطالعه قرار می‌گیرد (مشیری، ۱۳۷۳: ص ۱۱۶).
در این نوع نگاه به مقوله زبان، نکته حائز اهمیت، بررسی رابطه زبان و جامعه است که طبیعتاً بحث را وارد حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی می‌کند.
با توجه به تعاریف فرهنگ و وسعت و قلمرو و تنوع کیفی و کمی پدیده‌ها، نمی‌توان همه آنها را در یک ردیف قرار داد. بدین لحاظ تقسیم‌بندی‌های مختلفی

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

۱۳۸۲/۰۶/۰۱

را در پدیده‌های فرهنگی قابل شده‌اند که از جمله آنها فرهنگ مادی و فرهنگ غیرمادی است (روح الامینی، ۱۳۸۲: ص ۲۴). زبان نیز هم چون مقولاتی نظری معتقدات، روابط خویشاوندی، هنر، ادبیات، رسوم و ... در زمرة فرهنگ غیرمادی جامعه قرار می‌گیرد که در واقع هویت فرهنگی جامعه را تشکیل می‌دهند و بالطبع، از دست دادن یا به عاریت گرفتن آن، ضایعه‌ای است که قومیت یک گروه اجتماعی را تهدید می‌کند (همان).

از دیدگاه جامعه‌شناسی، استفاده از زبان مخفی یک ناهنجاری اجتماعی محسوب می‌گردد، بنابراین برای بررسی موضوع فوق لازم است در ابتدا در خصوص هنجارهای اجتماعی توضیحی داده شود.

۱-۴) هنجارها

به تعبیر «اولسون»^۱، هنجارها به سؤال «جه؟ چگونه؟ باید انجام شود» پاسخ می‌دهند. به بیان دیگر، هنجارها قواعد حاکم بر رفتار هستند که در جامعه‌ای خاص وجود دارند. «گی روشه»^۲ معتقد است که رفتارها در هر لحظه، بدون آنکه به طور مداوم از آن آگاه باشیم، تحت تاثیر هنجارهایی هستند که برای ما را هنما و مدل می‌باشدند. «جیمز کلمن»^۳ بر ویژگی ساختن هنجار تأکید دارد و بر این باور است که هنجار، مانند هر مفهوم دیگری در علوم اجتماعی، ویژگی نظام اجتماعی است، نه ویژگی کنشگر درون آن (برات‌نژاد، ۱۳۸۳: ص ۱۹). در واقع هنجار، یک قاعدة رفتاری است که مشخص می‌کند مردم باید در شرایط معین چگونه رفتار کنند. هر فرهنگ و خرد فرهنگ، یا هر گروه، دارای هنجارهایی است که برآن حاکم است و از

1 Olsun

2 G Rusheh

3 James Coleman

4 Norin

شماره ۴۰ / پیاپی ۱۶۲

این طریق رفتارهای مناسب را تعیین می‌کند. قوانین، طرز لباس پوشیدن، مقررات اداری، برنامه تحصیلی، قواعد و ارزش‌ها، طرز سخن گفتن، استفاده از لغات مناسب و... گونه‌هایی از هنجارهای اجتماعی هستند.

«ویلیام گراهام سمنر»^۱ از اولین جامعه‌شناسانی است که هنجارهای اجتماعی را دسته‌بندی نمود. از نظر وی انواع هنجارها عبارتند از:

۱-شیوه‌های فومی: این شیوه‌ها عادات یا روش‌های سنتی افراد جامعه را در بر می‌گیرد.

۲-رسوم اجتماعی: به اعتقاد وی، رسوم اجتماعی چون مورد تأیید مردم هستند و به آن عمل می‌کنند، قادر هستند سایر امور را در موارد صحیح خود قرار دهند.

۳-قوانین: هنجارهایی هستند که توسط مقامات دولتی تعیین می‌شوند و عدم رعایت و سرپیچی از آنها مجازات را به دنبال دارد.

زمینه‌های اجتماعی که گفتار در آن اتفاق می‌افتد و از زبان برای انتقال پیام و معنا در آن زمینه استفاده می‌شود، از موقعیت و منزلت اجتماعی گروه یا قشر و طبقه خاص در کل جامعه ناشی می‌گردد. به عنوان مثال، اینکه چه کسی دختر یا زنی را مورد خطاب یا سؤال قرار دهد و شرایط این سؤال و جواب چگونه باشد، به طور قطع و یقین روی انتخاب و گزینش واژه‌هایی که در این ارتباط به کار می‌رود، اثرگذار خواهد بود. موقعیت‌هایی که فرد به هر دلیل در آن قرار می‌گیرد، اعم از این که دوستانه و غیررسمی یا اداری و رسمی باشد، در گزینش و استفاده از واژگان و عناوین و نهایتاً اصطلاحات و کلمات تأثیر شگرفی دارد و می‌تواند میان این نکته باشد که فرد از بیانی خاص یا ضمیری ویژه استفاده نکند یا خیر، به چه میزان از طنز استفاده نماید و ... لذا با توجه به اینکه:

۱ V.Graham Semner

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

شماره ۱۴ / پیاپی ۲۷

- ۱- دو طرف ارتباط، یعنی گیرنده و فرستنده، دارای چه موقعیت اجتماعی باشند؛
 - ۲- ارتباط در چه شرایط و زمینه اجتماعی در جریان باشد؛
 - ۳- محدوده معنایی ارتباط چه باشد؛
 - ۴- شرایط ارتباط رسمی یا غیررسمی باشد؛
 - ۵- فرد مورد مخاطب چه سن و جنسیتی داشته باشد؛
- دایره گزینش واژگان و اصطلاحات و نهایتاً زبان مورد استفاده متفاوت خواهد بود (اکرامی، ۱۳۸۶: ص ۸۲).

بنابراین، همان طور که قبل مطرح شد، واژگان مورد استفاده در گونه‌های زبانی مختلف با طبقه اجتماعی، گروه نژادی، بافت اجتماعی، جنسیت و ... ارتباط مستقیم دارد.

۴-۲) تفکیک‌های اجتماعی

تفکیک درونی جوامع انسانی در زبان آنها منعکس می‌گردد. گروه‌های اجتماعی مختلف از زبان‌گونه‌های متفاوت استفاده می‌کنند (زادگیل، ۱۳۷۶: صص ۴۵-۴۶). در اغلب مواقع، در شرایطی که ما گویندگان یک مطلب را توانیم بینیم، از شیوه سخن کفتن ایشان، واژگان مورد استفاده و هم چنین تفاوت‌های دستوری در کلام ایشان، قرائتی در زمینه سوابق اجتماعی آنها به دست می‌آوریم. به عبارت دیگر، فارغ از ظاهر افراد، نوع لباس پوشیدن، محیطی که مکالمه در آن صورت می‌گیرد و ... صرفاً از طریق شنیدن سخنان یک فرد، تا حد بالایی می‌توان پایگاه اجتماعی وی را تشخیص داد. علاوه بر این، احتمال دارد که چنین تفاوت‌هایی با تفاوت‌های واجی^۱ نوام باشند

1 Different Phonem

منتظر از تفاوت‌های واجی، تفاوت در گویش‌ها و لهجه‌های مختلف و نیز طرز اداکردن و احیانهای زبان فارسی در هر لهجه است. البته واجها در خط نوشتاری رسمی زبان فارسی تழویه ندارد و فقط در بعضی آواشناس مورد بررسی قرار می‌گیرد. تفاوت‌های واجی گویشوران به نوعی بانگر پابگاه، و گروه اجتماعی افراد است.

فصلنامه شورای فرهنگی اجتماعی زنان

دسته بندی / پژوهش / مقاله علمی

(هر چند که این امر در نوشتار نشان داده نمی‌شود؛ به عبارت دیگر، لهجه‌های مختلف طبقه اجتماعی وجود دارد (همان). در اینجا می‌توان وجود تشابهات بین پیدایش زبان‌گونه‌های اجتماعی و زبان‌گونه‌های منطقه‌ای را متذکر شد. در هر دو مورد، موانع و فاصله دخالت دارد. گویش شناسان دریافت‌هایند که مرزهای گویش منطقه‌ای، اغلب بر مرزهای جغرافیایی منطبق می‌باشد. به عنوان مثال، نه تنها گونه زبانی مردم در دو استان کشور با یکدیگر متفاوت است، بلکه حتی واژگان مورد استفاده و لهجه افراد در دو منطقه از یک استان نیز متفاوت است؛ به طوری که بومیان می‌توانند منطقه محل زندگی گوینده را تشخیص دهند. بدین ترتیب، هر قدر فاصله جغرافیایی بین دو گویش بیشتر باشد به همان نسبت نیز تفاوت ایشان از نظر زبانی بیشتر است (همان).

از جانب دیگر، انتشار یک ویژگی زبانی ممکن است در اثر موانع طبقاتی، سنی، نژادی، دینی و ... محدود و یا حتی متوقف شود. فاصله اجتماعی می‌تواند تأثیری را داشته باشد که فاصله جغرافیایی دارد. به عنوان مثال، نوآوری زبانی که فرضًا در بالاترین طبقه اجتماعی آغاز می‌شود با طی یک بازه زمانی به نسبت طولانی به پایین ترین طبقه اجتماعی وارد می‌شود یا کاربرد اصطلاحی که بین فشر بزرگ‌سال جامعه رایج است توسط یک کودک، معمول نیست.

در این میان، گسترش وسائل ارتباط جمعی و اختلاط فرهنگی شدیدی که در نتیجه این امر رخ داده است، مرزهای مزبور را روز به روز کمترگاتر می‌کند. امروزه واژگان مربوط به مناطق جغرافیایی مختلف یا طبقات اجتماعی گوناگون می‌توانند توسط تمامی افراد جامعه، فارغ از زمینه اولیه پیدایش واژه مورد نظر یا کارکرد آن در زبان‌گونه مبدأ، مورد استفاده قرار گیرد.

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

کاربردی
تئوری
فرموده
پژوهش
حوزه

نکته مهم از نظر جامعه‌شناسان این است که فرهنگ، باورها، عادات، آداب و تابوهای یک گروه، هم در زبان ایشان تجلی می‌یابد و هم از طریق زبان منتقل می‌گردد. به هر حال در جریان داد و ستد عناصر فرهنگی در جامعه، گروهی که بیشتر با عموم مردم سروکار داشته و ارتباطات تنگاتنگ میان فردی یا رسانه‌ای داشته باشد، می‌تواند بیشترین واژگان خود را به به صورت نامرئی وارد فرهنگ عمومی کند. جدایی این واژگان از بستر اولیه خود و استفاده از آنها در موقعیت‌های متفاوت اجتماعی، اغلب موجب می‌شود که بار معنایی اولیه آنها تغییر کرده و در معنا یا معانی جدیدی استفاده شوند و همین خصیصه، به شکل‌گیری زبان مخفی در جامعه کمک می‌کند. در واقع، زبان مخفی متشكل از مجموع واژگانی است که هر کدام در بستر و زمینه‌های اجتماعی مجزا مورد استفاده قرار می‌گرفتند و ترکیب آنها در کنار یکدیگر معنایی را منتقل می‌کنند که به مرور زمان و در جریان استفاده افراد مختلف، مصطلح شده است.

۴-۳) اهمیت زبان مخفی

از آنجا که وظیفه اصلی زبان انتقال معنا و پیام می‌باشد؛ قطعاً زبان مخفی حامل و محمل پیام‌های مخفی و سری استفاده کنندگان از آن زبان است. از این رو:

الف) شناسایی زبان مخفی به معنای شناسایی حوزه‌های مخفی و مورد استفاده و مهم افراد استفاده کننده از آن زبان می‌باشد؛

ب) چون بسیاری از این واژگان بیانگر تجربیات و حاصل و محصول زندگی جمعی و مشترک اعضای گروه استفاده کننده است، شناخت این زبان عملأ به معنای شناخت تجربیات تلخ و شیرین و پیدا و پنهان کاربران آن است؛

ج) از آنجا که زبان مخفی مفاهیم و احساسات مشترک گروه را منتقل می‌کند،

فصلنامه شورای فرهنگی اجتماعی زنان

استفاده از آن باعث تقویت انسجام گروهی می‌شود و بررسی و شناخت آن به معنای شناخت میزان و نوع همبستگی گروهی است. ضمن این که بیانگر این نکته نیز می‌باشد که گروه در چه حوزه‌هایی احساس مشترک دارد (اکرامی، ۱۳۸۴؛ صص ۹۰-۹۱).

۵) زبان و جنسیت

بر مبنای پژوهش‌های زبان‌شناسی، گفتار زنان و مردان در بسیاری از جوامع متفاوت است. در برخی از موارد، این تفاوتها کاملاً مختص و جزئی است و معمولاً کسی متوجه آنها نمی‌گردد، نظری اشارات و حرکات مختلف صورت که توجهی بدان‌ها نمی‌شود. به عنوان مثال در بسیاری از لهجه‌های انگلیسی و آمریکایی واکمه‌هایی^۱ که زنان به کار می‌برند حاشیه‌ای‌تر (یعنی پیشین‌تر، پسین‌تر، بسته‌تر یا بازتر) از واکمه‌هایی است که مردان به کار می‌برند. در مواردی دیگر، این تفاوت‌ها ممکن است کاملاً فاحش باشد و جلب توجه نماید و حتی آگاهانه به کودکان آموخته شود. به طور مثال در یک زبان سرخپوستی، زنان و مردان واژه نان را به دو گونه متفاوت بیان می‌کنند (ترادکل، ۱۳۷۶؛ ص ۱۰۴).

به طور کلی می‌توان این تفکیک جنسیتی در حوزه گفتار را در زمینه اجتماعی گسترده‌تری مورد توجه قرار داد. در این راستا، جامعه‌شناسی جنسیت به بررسی نقش‌ها، روابط و هویت‌های اجتماعی مردان و زنان می‌پردازد که با تأکید فمینیسم بر روی زنان، تا اندازه‌ای متفاوت است. در این معنا، جامعه‌شناسی جنسیت، عامل جنسیت را تنها به عنوان یکی از متغیرهای موجود در روابط و ساختارهای

۱- واکه صوتی است که بدون آنکه مانعند در راه خروج هوا به وسیله اندام‌های گویایی ایجاد شود، تنظیم گردد این که حین خروج هوا لب‌ها و زبان در چه وضعیتی قرار می‌گیرند (پیشین، پسین، بیمه‌سته، باز) موجب تمایز میان واکه‌ها می‌گردد. زبان فارسی دارای شش واکه a, e, i, u, ɒ, ʌ است (اختلاف واو معلوم و مجھول، به همین ترتیب اختلاف یای معلوم و مجهول از نوع اختلاف واج و واج گویه می‌باشد)

تحلیل جامعه شناختی زیان مخفی در بین دختران

اجتماعی در نظر می‌گیرد. با این همه برخی از جامعه شناسانی که کارشنان را از دیدگاه جامعه شناسی جنسیت آغاز کرده‌اند، آثاری از خود به جا گذاشته‌اند که پیرای نظریه فمینیستی اهمیت بسیار دارد (ریتزر، ۱۳۸۲: صص ۴۶۸-۴۶۹).

موضوع بخش بزرگی از آثار جامعه شناختی اخیر درباره جنسیت، تفاوت‌های جنسی بوده است. کارهای نظری انجام گرفته با دیدگاه اساس‌نهادی و یا شبه کارکرده درباره جامعه (برنارد، ۱۹۸۲)، نوشه‌های زیستی - اجتماعی (روسی، ۱۹۷۷)، گزارش‌های مبتنی بر نظریه کنش متقابل نمادین (بست، ۱۹۸۳ و لور، ۱۹۷۸)، آثار پدیده شناختی (برگرو، ۱۹۶۴) و گزارش‌های روش شناسی مردم‌نگارانه (کارفینکل، ۱۹۶۷) همگی در همین مقوله جای می‌گیرند. اگر به این هسته بینایی گزارش‌های نظری، آثار تجربی گسترده جامعه شناسانی را بیفزاییم که اکنون جنس یا جنسیت را به عنوان یک متغیر یا عامل مستقل و اساسی به کار می‌برند، تأکید بر تفاوت‌های جنسیتی را می‌توان به منزله یک تأکید مهم در جامعه شناسی به حساب آورد (عمان: ص: ۴۷۰).

مضمون اصلی ادبیات مربوط به تفاوت‌های جنسیتی در دوران معاصر این است که زندگی روحی و درونی زنان در شکل کلی آن با حیات روحی مردان تفاوت دارد؛ زنان از جهت ارزش‌های بنیادی، شیوه داوری‌های ارزشی، ساخت انگیزه‌های دستاورده‌ی خلاقیت ادبی، تفکن‌های جنسی، احساس هویت و از نظر فرآنگرهای اکاهمی و ادراک خود درباره ساخت واقعیت اجتماعی، بینش و برداشتی متفاوت از مردان دارند. مضمون دوم این است که شکل کلی روابط زنان و تجربه‌های زندگی‌شان شکل متمایزی است. زنان با فرزندان زاده خودشان، رابطه‌ای متفاوت از مردان برقرار می‌کنند، پسران و دختران آشکارا سبک‌های بازی متفاوت، دارند، زنان بزرگسال بای خودشان و زنانه، که مورد بررسی قرار می‌دهند، به

دسته بندی:
۱۴۰۰-۰۷-۲۳

شیوه‌های منحصر به فردی رابطه برقرار می‌کنند (همان: ص ۴۷۱). هرچند بیان اغراق آمیز کسانی که معتقدند تجربه کلی زندگی زنان از کودکی تا پیری، تفاوتی بینادین با تجربه مردان دارد، چندان مورد قبول نیست؛ ولیکن تفاوت‌های جنسیتی ایشان نیز مسئله‌ای نیست که قابل انکار باشد. به طور کلی این تفاوت‌ها از سه منظر زیست‌شناسی، روان‌شناسی و نهادی مورد بررسی قرار گرفته‌اند. فارغ از تبیین‌های زیست‌شناسی، در دو حوزه اخیر، تقسیم کار جنسیتی و حوزه‌های مراوداتی متفاوت زنان و مردان و هم چنین نمونه‌سازی‌های مسدانگی و زنانگی و جامعه‌پذیری متفاوت ایشان مدنظر قرار می‌گیرد.

تقریباً در تمام جوامع و از جمله در ایران، تفاوت‌های جنسیتی تعیین کننده فرهنگ جنسیت‌های متفاوت است و محدوده زبان و نوع کلمات، حتی رسمی و غیر رسمی بودن زبان را مشخص می‌کند (اکرامی، ۱۳۸۴: ص ۸۳).

۱(۵) مشخصات گفتار زنان

از نظر «لیکاف»، تفاوت گفتاری زنان و مردان بیشتر از آنکه در حیطه زبان‌شناسی و تفاوت گفتاری قابل بررسی باشد انعکاس دهنده روابط فرهنگی جامعه می‌باشد. در حیطه فرهنگی جامعه، سطح انتظارات از یک زن با سطح انتظارات از یک مرد متفاوت است. حتی در جوامعی مانند جوامع صنعتی که نقش‌های زنان و مردان چندان از یکدیگر دور نیست، تفاوت‌هایی در گفتار زنان و مردان وجود دارد. اکثر این تفاوت‌ها بنا بر منزلت زن یا مرد در جامعه قابل تبیین است. مردان اغلب برای کسب یا حفظ پایگاه اجتماعی صحبت می‌کنند و با توجه به این که در جامعه از قدرت بیشتری برخوردار هستند، انعکاس این قدرت در صحبت‌های ایشان به صورت تأکید و اطمینان مشهود است؛ اما زن‌ها با حفظ موقعیت خود سعی دارند

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

تا در اجتماع صورت بهتری از خود عرضه کنند (زرسیان، ۱۳۸۳: ص ۴). به طور کلی برخی از تفاوت‌های گفتاری زنان و مردان عبارت است از:
- درستی^۱: بر مبنای پژوهش‌های مختلف در اقصی نقاط دنیا، مشخص شده است که زنان در ارتباطات کلامی خود از صورت‌های استفاده می‌کنند که بهتر یا درست‌تر از صورت‌های مورد استفاده مردان است. مطالعات جامعه شناختی نشان داده است که زنان، بیش از مردان به مقام و منزلت خود آگاه هستند و به همین دلیل نسبت به اهمیت اجتماعی متغیرهای زبانی مربوط به طبقه اجتماعی حساس‌تر می‌باشند. از جانب دیگر، گفتار طبقه‌پایی اجتماع (نظیر طبقه کارگر) ظاهرًا مفهوم مردانگی داشته یا تداعی کننده آن است و همین نکته مردان را وابسته از زنان نسبت به صورت‌های نامعیار گفتار تعاملی داشته باشند (ترادکل، ۱۳۷۶: ص ۱۱۵).

- عدم قطعیت^۲: بر طبق آزمایش‌های محققان، زنان تقریباً دو برابر مردان از پرسش‌های پایانی کوتاه بهره می‌برند. به عنوان مثال عباراتی مانند «مگه نه؟»، «بگم دیگه» و ... در گفتار زنان رایج‌تر است. از نظر ایشان، فقدان پرسش‌های پایانی کوتاه در اظهارات مردان حاکی از اعتماد به نفس آنها می‌باشد که قاطعانه ابراز عقیده کرده و تزلزلی به خود راه نمی‌دهند. این در حالی است که استفاده زنان از این نوع سوالات بر فقدان اعتماد به نفس ایشان دلالت دارد. به اعتقاد لیکاف، اشخاصی که به کرات از این پرسش‌ها استفاده می‌کنند نشان می‌دهند که به اظهارات خویش اطمینان ندارند و نظر مخاطب را جویا می‌شوند. به علاوه ممکن است تعهدی نیز نسبت به اظهارات خویش نداشته باشند. وانگهی شخص با چنین تردیدی به دنبال تأیید دیگران می‌باشد. این مطلب را می‌توان به گونه‌ای دیگر نیز

فصلنامه شورای فرهنگی اجتماعی زنان

تفسیر کرد؛ در این حالت، این امر حاکی از حساسیت و گرمه بین فردی زنان می‌باشد که تعامل به تداوم گفتوگو دارند (هايد، ۱۳۷۷؛ صص ۱۰۹-۱۰۸). آهنگ کلام^۱: مطالعات نشان می‌دهد که مردان و زنان تعامل دارند که از الگوهای متفاوت در آهنگ کلام استفاده کنند. زنان از الگوهای آهنگ کلام تعجب، سرخوشی و نزاکت بیشتر استفاده می‌کنند. به علاوه مردان فقط سه سطح مختلف از زیر و بمی در آهنگ کلام خود دارند، در حالی که زنان چهار سطح دارند. سطح چهارمی که زنان دارند بالاترین میزان زیر و بمی در آهنگ کلام است. الگوهای آهنگ کلام متفاوت که توسط زنان به کار برده می‌شود از این نظر مفید است که به آنها امکان می‌دهد تا عواطف وسیع تری را بیان کنند (همان).

برخی تفاوت‌های جنسیتی دیگر در گفتار، شامل کاربرد بیشتر مردان از افعال مخالفت آمیز است. زنان بیشتر واژه‌های تأییدآمیز نظیر هوم، آهان و ... را به کار می‌برند. نکته حائز اهمیت این است که این تفاوت‌ها عموماً در راستایی است که می‌توان از کلیشه‌های نقش جنسیتی انتظار داشت (همان؛ ص ۱۶۳).

۵-۲) زبان و زبان مخفی

بر مبنای نتایج پژوهش‌های انجام شده، مراکز یا کانون‌های اشاعه اصطلاحات و واژگان زبان مخفی معمولاً مراکز شبانه‌روزی و خانوارهای جمعی می‌باشد (اکرامی، ۱۳۸۴؛ ص ۳۰۳). مراکزی عمومی نظیر زندان، پادگان، خوابگاه‌های دانشجویی و ... که محل حضور مداوم افراد بازمیهای فرهنگی، اجتماعی، قومیتی، دینی و ... متفاوت در یک مکان خاص می‌باشند، عامل مؤثری در شکل‌گیری زبان مخفی هستند. از طرف دیگر از آنجایی که زنان و دختران در چنین مراکزی حضوری کمرنگ‌تر دارند،

¹ Intonation

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

تاریخ:
۱۴۰۱ / شماره:
۷۲ / پیشگفتار:
دکتر:

می توان نتیجه گرفت که اغلب، جنس مذکر مبدع و اژگان این زبان بوده و جنس مؤنث کاربر آن می باشد. نتیجه دیگری که از مطلب فرق اخذ می شود این است که ابداع این مفاهیم توسط مردان به خودی خود به لغات مزبور باز معنایی مردانه می دهد و در نتیجه استفاده از اغلب این لغات توسط زنان و دختران به لحاظ اجتماعی و فرهنگی قابل قبول نبوده و صورت زیبایی ندارد. به عنوان مثال در فیلم های تلویزیون یا سینما استفاده از چنین لغاتی توسط هر قشری از مردان، به خصوص مردان جوان، اعس از افراد مذهبی یا غیر مذهبی و تحصیل کرده یا غیر تحصیل کرده و ... معمول بوده و حتی پستنایده است، در حالی که در اغلب فیلم ها، زنان قشر پایین اجتماع که به جهت درگیری در انواع مشکلات و ناملایمات زندگی و حضور در عرصه های مردانه، شیوه گفتار متین و موفر زنانه خود را از دست داده اند کاربران زبان مخفی معرفی می شوند و از سوی دیگر، کاربرد چنین زبانی توسط شخصیت زن طبقه بالای جامعه، مورد سؤال، نهی و پرسش قرار می گیرد.

در هر حال بدیهی است انکار مطلق وجود لغات مخفی زنانه نیز خالی از اشکال نمی باشد؛ هر چند شرایط ابداع و استعمال این لغات توسط آنها متفاوت تر از مردان بوده و نوع لغات ابداعی و مورد استفاده آنها نیز با معیارهای مطرح شده در رابطه با گفتار زنان مناسب است. کاربران دختر زبان مخفی بیشتر از مفاهیم تابوی ناقص یا تابوی ناقص خاص بهره می برند. در استفاده از لغات تابوی ناقص خاص، معمولاً حفظ ادب یا احترام مدنظر است. همان طور که گفته شد، زنان به دلیل آگاهی بیشتر به مقام و منزلت اجتماعی خویش به نسبت مردان و همچنین حفظ وجهه اجتماعی خود، از کاربرد برخی مفاهیم یا لغاتی که تداعی کننده سطح پایین فرهنگی باشد اجتناب می ورزند. به عنوان مثال، اغلب دختران برای بیان

حالات فیزیولوژیک خود، نظری دوره‌های عادت ماهانه، حتی در جمع‌های دوستانه، از لغاتی ابداعی بهره می‌گیرند. نکته دیگر این که لغات ابداعی توسط دختران و زنان نسبت به لغات مردانه از خشنی و سختی کمتری برخوردار بوده و اغلب در قالب طنز مطرح می‌شود، زیرا حفظ ارتباط برای زنان بسیار مهم می‌باشد.

پنهان کاری و حفظ اسرار، تمایز، ابراز صمیمیت، تفاخر و همراهی با گروه از دلایل عمدۀ استفاده جوانان از زبان مخفی می‌باشد (همان) که در میان دختران و پسران مشترک است. استفاده از یک زبان خاص و غیر قابل فهم برای جوانان سبب تقویت هویت گروهی آنان می‌شود و این نکته برای دختران که اغلب ویژگی‌هایشان در بستر مردانه جامعه نادیده انگاشته می‌شود، بسیار شیرین است.

۱ پذیرش
۲ پذیرش
۳ پذیرش
۴ پذیرش
۵ پذیرش

۶) راه‌های رواج زبان مخفی

انسان‌شناس بر حسبت، «ادوارد هال»^۱، تمایز بسیار مفیدی بین فرهنگ‌های اندک‌زمینه^۲ و پرزمینه^۳ قائل شده است. ایالات متحده آمریکا، کانادا، اروپا و... نمونه‌هایی از فرهنگ‌های اندک‌زمینه هستند. ساکنان این بخش از جهان، سبک مستقیم و صریح تعامل را ترجیح می‌دهند و از افراد انتظار دارند که منظور اصلی خود را صراحتاً بیان کنند. در فرهنگ اندک‌زمینه برای مهارت‌های بیان فردی نظیر شفافیت، سلامت و ایجاز، ارزش‌گذاری می‌شود. گویندگان اغلب سعی می‌کنند شنووندگان را مجاب و متقاعد کنند. شرق، جهان عرب و بخش اعظم آفریقا، نمونه‌های فرهنگ پر زمینه هستند. سبک معمول تعامل در این بخش، سبکی غیر مستقیم است که در آن معنا و منظور کمتر از طریق معنای صریح کلمات و بیشتر از خلال سرخن‌های زمینه‌ای

1 E Hall

2 Low context

3 High context

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

تاریخ زبان /
دیدگاه‌های ادبی /
۱۳۹۱ /
پژوهش /
۲۸۷

مانند مکان، زمان، موقعیت و روابط بین گویندگان مستقل می‌شود. فرهنگ‌های پر زمینه بیش ازوضوح و شفافیت، به هماهنگی، ظرفات، حساسیت و مردم‌داری در کلام اهمیت می‌دهند (مککی، دیویس و فانیگ، ۱۳۸۲: صص ۱۴۴-۱۴۳).

فرهنگ ایرانی نیز در زمرة فرهنگ‌های پرزمینه محسوب می‌شود و همین ویژگی غیرصریح بودن در بیان، سبب می‌شود که بسیاری از مفاهیم در لفاظه مطرح شده و مقصود گوینده به صورت شفاف مشخص نشود. همین امر یکی از مواردی است که موجب می‌شود افراد برای بیان صریح مقصود خود زبانی پر رمز و راز و غیر واضح ابداع کنند که از یک طرف همه فهم نباشد و از طرف دیگر فشار روحی ناشی از اجبارهای اجتماعی با این مفاهیم مضحك تقلیل یابد. به عنوان مثال، برای موقعیت‌هایی که یک فرد به تعریف و تمجید بی‌جا از خود می‌پردازد کنایات و مفاهیم بسیاری در زبان مخفی وجود دارد. این امر نشانگر آن است که انکار برتری‌های واقعی یا غیر واقعی مطرح شده توسط یک فرد در حضور وی خلاف ادب است و تحمل این گونه لاف زنی‌ها نیز دشوار.

همان‌طور که مطرح شد شرایط فرهنگی جامعه ما بستری کامل‌آناسب برای ابداع و استفاده از زبان مخفی است. واژگان مورد استفاده در این زبان به طرق مختلفی در جامعه منتشر شده، بازتولید یا حذف می‌شوند. در این بخش از مقاله برخی از راههای رواج این واژگان مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱-۶) کتاب

استفاده از زبان مخفی توسط جوانان و بالاخص توسط دختران و محدوده کاربرد آن، با شکاف بین این نسل با کل اجتماع و حتی کتب ویژه سنین آنها و میزان دسترسی آنها به این کتب ارتباط دارد.

شماره ۱۴ / پیاپی ۷۲

نویسنده و مترجم موفق کسی است که بتواند با مخاطب خود رابطه برقرار کرده و محترای مورد نظر خود را به او بفهماند. بنابراین نویسنده باید زبان متدالوں جامعه خود را بداند. جوانان، اعم از دختر و پسر، به زبانی صحبت می‌کنند که نویسنده‌گان کتاب‌های این دوره سنتی برای برقراری ارتباط با ایشان و ایجاد جذابیت در آثار خود ناگزیر از بکارگیری این زبان هستند. نگاهی سطحی به رمان‌ها و کتب مورد علاقه جوانان مؤید مطلب فوق می‌باشد. جالب آن که نویسنده‌گان متوجه نیز برای بیان مقصود خود و حتی طرح محتواهای والا کتاب خود از اصطلاحات مذکور استفاده می‌کنند و از این طریق به اشاعه این شیوه سخن گفتن کمک شایانی می‌نمایند. در بسیاری از مواقع، جوان از طریق مطالعه کتاب با شخصیت‌های گوناگونی آشنا شده، ارتباط برقرار می‌کند و حتی چار هم ذات پندراری می‌شود که در مسیر زندگی روزمره خود حتی دمی نیز با ایشان نشست و برخاست نداشته است. نویسنده توانا به مدد شخصیت‌های گوناگون کتاب خود می‌تواند مخاطب را با گروه‌های مختلف اجتماعی و نوع نگاه ایشان به مسائل، رفتارها، طرز فکر و شیوه سخن گفتن شان آشنا سازد. معمول است که فرد در حین مطالعه کتاب با واژگانی مواجه می‌شود که معنای آنها را نمی‌داند و با جست و جو از دیگران و به مرور معنای آنها را در می‌یابد.

۲-۶) اینترنت

اینترنت در آرمانی ترین شرایط خود می‌تواند به دموکرات‌ترین رسانه تبدیل شود که در آن تمام افراد و گروه‌ها می‌توانند بدون توجه به تفاوت‌ها و تبعیض‌ها به تولید محتوا بپردازنند. بنابراین فضای اینترنت بستر بسیار مناسبی برای طرح مسائل و دغدغه‌های افراد، به خصوص جوانان است. در فضای اینترنت فرد می‌تواند

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

شماره ۱۳ / جلد اول / زیرزنی

با پنهان کردن هویت خود به راحتی عقاید و افکار خود را مطرح کرده و مخاطبان مورد نظر خود را بباید. از طرف دیگر، اینترنت فضای بسیار مناسبی برای بروز و ظهور گروه‌های خاموش اجتماعی نیز هست. به تعبیر «شروعی آردنر»^۱، «گروه‌های خاموش»^۲ یا زیرزمینی به آن گروه از افراد جامعه اطلاق می‌شود که برای بازنمایی خود به ابزارهای رسانه‌ای دسترسی ندارند و تصویری که گروه اکثربت از آنها نشان می‌دهد، تصویری منفی است.

علی‌رغم نظارت ایران بر سایتهاي اینترنتي، گستره فضای مجازي به حدی است که به نسبت کتاب، محملی بسیار مناسب‌تر برای آشنایي و بکارگيری زبان مخفی می‌باشد. نویسنده‌گان ویلاگ‌ها که اغلب از قشر جوان جامعه می‌باشند، فارغ از محدودیتی که می‌تواند برای یک نویسنده در کاربرد برخی از واژگان وجود داشته باشد، هر اصطلاحی را مورد استفاده قرار داده و بسیار آزادانه‌تر از نویسنده فوق به شرح و بسط مفاهيم می‌پردازند.

کاربران اینترنتي، چه آنان که به صورت منفعل، تنها از فضای مجازي بهره می‌برند و خود نقشی در تولید محتوا در سایتهاي مختلف یا ویلاگ‌ها ندارند و چه آنان که به صورت فعال به تولید مطلب پرداخته و از فضای مجازي برای یافتن افراد هم فکر و هم کلام خود بهره می‌برند، به سبب ارتباط غير مستقيم با کاربران دیگر، خود را در محیطی آزاد و بی‌نظارت احساس می‌کنند و فارغ از هنجارها و باید و نبایدهای اجتماعي، منویات خود را آشکار می‌سازند. در این موقعیت غیررسمی و آزاد، فرد با زبان دلخواه خود سخن می‌گويد و با شیوه بيان افراد ناشناس دیگر نیز آشنا می‌شود.

۱ Sh Ardner

۲ Mute group

شماره ۳۱ / پیزدی ۲۰۲۳

۳-۶) چت

اتاق‌های چت در دنیای مجازی به دلیل این که فضایی باز هم خصوصی‌تر را برای فرد به ارمغان می‌آورند، آزادی وی را افزایش می‌دهند. از طریق چت فرد می‌تواند افکار و عقاید خود را با فرد یا افرادی در میان بگذارد که محدودتر از تمامی کاربران اینترنت هستند و به عبارتی برای هم صحبتی در موضوعی خاص گزینش شده‌اند. این فضایی علی‌رغم فواید بسیار می‌تواند محمولی برای ارتباطات ناسالم قرار گیرد. افراد، به خصوص دختران جوان، اغلب به دلیل نظارت خانواده، امکان برقراری ارتباط با بسیاری از افراد و گروه‌های را که از نظر والدین نامناسب می‌باشند، ندارند؛ اما در اتاق‌های چت، فرد به راحتی و فارغ از نظارت دیگران با هر فرد یا گروهی ارتباط برقرار می‌کند. در این میان برای حفظ محتوای مطالب رد و بدل شده، حتی از دیگر کاربران اینترنتی، از واژگانی استفاده می‌شود که برای ایشان نیز ناآشنا است.

۴-۶) پیامک

یکی دیگر از فضاهای مجازی که از طریق آن زبان مخفی در بین جوانان انتشار می‌یابد، استفاده از پیامک است. امروزه با توجه به گسترش ارتباطات و سیم‌کارت‌های ارزانی که به بازار آمده، قشر وسیعی از افراد جامعه و از جمله جوانان، شماره‌های مختص به خود داشته و از این طریق می‌توانند ارتباط خود را با افراد دیگر در هر ساعت از شبانه روز مدیریت کنند. از آنجایی که تلفن همراه تا حدودی جزو وسائل شخصی افراد است و نگاه کردن به پیامک‌های دیگران ورود به حوزه خصوصی آنها تلفی می‌شود، طرفین ارتباط از طریق پیامک تا حدودی از محفوظ بودن مکالماتشان مطمئن هستند و همین اطمینان آنها را در بیان مطالب خود آزاد

تحلیل جامعه شناختی زبان مخفی در بین دختران

کتاب زبان / شماره ۱۴ / پیاپی ۲۸۷

می‌گذارد. استفاده روزانه از اصطلاحات عامیانه زبان مخفی باعث ایجاد هزاران پیامک می‌شود که افراد به سرعت به هم می‌فرستند و در فاصله زمانی کوتاه، این لغات جدید در بین قشر جوان انتشار می‌یابد. از طرف دیگر، به دلیل اهمیت سرعت انتقال پیام در این ابزار، استفاده کنندگان نیز به خلق واژگان کم حجم‌تر و مختصرتر برای بیان منظور خود می‌پردازند و همین واژگان پیامکی نیز به مرور، وارد زبان محاوره‌ای جامعه شده و شیوع می‌یابد.

۵) محفل‌های دوستانه

موقعیت‌هایی نظریه‌مانی‌های دوستانه، جشن تولد، مسافرت‌های دوستانه، باشگاه‌های ورزشی و ... که تقریباً ترکیبی همگن از افراد هم سن و هم فکر می‌باشدند نیز محمل مناسبی برای شیوع زبان مخفی است. جوانان در این گونه موقعیت‌های دوستانه و غیر رسمی با زبان ساده و طنزآمیز با یکدیگر سخن می‌گویند و حتی به ابداع واژگان تازه می‌پردازند. بسیاری از این واژگان در جریان شوخي‌های دوستانه به صورت ناخودآگاه ابداع شده و به سبب خاطره شیرینی که در ذهن افراد تداعی می‌کند، در موقعیت‌های بعدی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد و به مرور جزئی از زبان به اصطلاح مخفی جامعه می‌گردد.

۶) نتیجه‌گیری

بررسی روند گسترش زبان مخفی در بین دختران جوان مقوله‌ای حائز اهمیت است که درک صحیح آن موجب آشنایی بیشتر و بهتر دختران، بزرگسالان و مستولان امر با حوزه‌های پنهان اندیشه‌ای و مفهومی ایشان می‌گردد. از آنجاکه این اصطلاحات در حوزه زبان، خلق یا ساخته می‌شوند و به صورت

شماره ۴۱ / پیاپی ۲۳

گفتار مورد استفاده قرار می‌گیرند، شناسایی نحوه خلق یا ساخت واژگان و اصطلاحات، شناسایی زبان‌هایی که از آنها واژه یا اصطلاح وام گرفته شده و مورد استفاده قرار می‌گیرد (با تغییر یا بدون تغییر) و شناسایی حوزه‌هایی از معنا و زبان که در معرض زایش واژگانی قرار دارند یا واژگان آن حوزه در معرض تغییر قرار گرفته، برای مسئولان فرهنگی جامعه و صاحبنظران و پژوهشگران عرصه فرهنگ خالی از فایده نخواهد بود و همین امر، فرهنگستان زبان و ادب فارسی را برآن می‌دارد که به ایجاد بسامدی از اصطلاحاتی اقدام نماید که در نظر مخاطب (دختران) جالب و در عین حال درست و دارای ریشه ادبی باشد. استفاده دختران جوان به عنوان مادران نسل آتی از نوع گفتار کلامی خاص خود (زبان مخفی)، استفاده از لغات آرگو و زبان مخفی را به راحتی به نسل بعدی انتقال خواهد داد. بی‌توجهی به این مسئله سبب می‌شود که در پنجاه سال آینده، زبان فارسی دچار چنان تغییر و دگرگونی بی‌قاعده‌ای شود که در طول زندگی طولانی و با قدمتش بر خود ندیده است.

بنابراین، چنانچه این پدیده مهم به صورت علمی شناسایی نگردد و عالمانه در جهت احیای فرهنگ و تراکم فرهنگی جهت داده نشود، احتمال «آنارشیسم زبانی و واژگانی» و به تبع آن هرج و مرج در حیطه فرهنگ و نهایتاً احتمال بروز زوال فرهنگی دور از انتظار نخواهد بود (رک، اکرامی، ۱۳۸۴).

سال پانزدهم / شماره ۱۱ / پیاپی ۱۳۷۷

فهرست منابع

- » آرلاتو، آنتونی(۱۳۷۳)، «درآمدی بر زبان‌شناسی تاریخی»، (یحیی مدرسی)، تهران، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- » اکرامی، محمود(۱۳۸۴)، «مردم‌شناسی اصطلاحات خودمانی»، مشهد، نشر ایوان.
- » باطنی، محمد رضا(۱۳۶۷)، «درباره زبان»، تهران، انتشارات آکادمی.
- » برانت‌نژاد، محمد رضا(۱۳۸۳)، «سنخ‌شناسی خرد فرهنگ‌های دینی جوانان مشهد»، جوانان امروز، شماره ۷.
- » تانن، دبورا(۱۳۷۶)، «مرا نمی‌فهمی» (مهدی قراچه داغی و زهره فتوحی)، تهران، نشر اوحدی.
- » تراوگیل، پیتر(۱۳۷۶)، «زبان‌شناسی اجتماعی، درآمدی بر زبان و جامعه»، (محمد طباطبائی)، تهران، نشر آکادمی.
- » حسن‌آبادی، محمود(۱۳۷۹)، «زنان و زیان»، مجله علوم انسانی سیستان و بلوچستان، پژوهشکده زبان و ادبیات دانشگاه سیستان بلوچستان، دوره ۱.
- » روح‌الامینی، محمود(۱۳۸۲)، «زمینه فرهنگ شناسی»، تهران، نشر عطاء.
- » ریتزر، جرج (۱۳۸۲)، «نظریه جامعه شناسی در دوران معاصر»، (محسن ثلاثی)، تهران، انتشارات علمی.
- » سماعی، مهدی(۱۳۸۲)، «فرهنگ لغات زبان مخفی با مقدمه‌ای درباره جامعه‌شناسی زبان»، تهران، نشر مرکز.
- » مشیری، مهشید (۱۳۷۳)، «ده مقاله درباره زبان، فرهنگ، ترجمه»، تهران، نشر البرز.
- » مک‌کی، متیو و دیویس، مارتا و فانینگ، پاتریک(۱۳۸۲)، «پیام‌ها»، (سید‌حمدی رضا نقوی و محمد شهاب شمس)، تهران، نشر سنا.
- » نرسیسیانس، املیا(۱۳۸۳)، «مردم‌شناسی جنیت»، پژوهشگاه سازمان میراث فرهنگی کشور، معاونت پژوهشی پژوهشکده مردم‌شناسی، تهران، نشر افکار.
- » هاید، جات(۱۳۷۷)، «روان‌شناسی زنان»، (بهزاد رحمتی)، تهران، نشر لادن.
- » یول، جرج(۱۳۷۳)، «بررسی زبان»، (اسماعیل جاویدان و حسین وثوقی)، تهران، مرکز ترجمه و نشر کتاب.

- Crystal, David (1987), “**The Cambridge encyclopedia of language**”, Cambridge University press.
- Hirschman, L (1994) “Female-male differences in conversational interaction”, **Language in Society**, 23, 3.
- Lakoff, R (1973), “Language and woman’s place”, **Language in Society**. 2.
- Lehmann, P. Winfred (1992), “**Historical linguistics**”, third edition, Londen and New York, Rout Ledge.